

1 Victima, având în mână un cuțit, a pătruns prin efracție, în timpul nopții, în locuința inculpatului X. Inculpatul X a auzit zgomot, s-a dus să verifice sursa acestuia și s-a întâlnit cu victima în bucătărie. Victima s-a îndreptat spre inculpat cu cuțitul în mână, strigând „te tai!”. Între timp, auzind zgomot, inculpatul Y, prietenul lui X, s-a înarmat cu o coadă de mătură din plastic și s-a dus în bucătărie. Când a văzut ce se întâmplă, i-a dat lui X coada de mătură. Inculpatul X a lovit-o pe victimă cu coada de mătură peste picior și a încercat să îi ia cuțitul din mână. Victima a alunecat și a căzut, iar în cădere s-a lovit cu capul de un dulap. După câteva zile, victima a decedat, decesul fiind în legătură de cauzalitate cu activitatea inculpatului X. În această situație:

- A. inculpatul X răspunde penal pentru infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- B. inculpatul Y nu răspunde penal în calitate de complice;
- C. inculpații X și Y răspund penal pentru infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, X în calitate de autor, iar Y în calitate de complice.

Răspuns: B

2 A este persoană îndreptățită la punerea în posesie pentru terenul de 20.000 mp situat pe raza comunei C, al cărei primar este Y, conform unei hotărâri executorii pronunțate de Tribunal în anul 2012. Pentru a obține realizarea dreptului a încheiat un contract de asistență juridică și reprezentare cu avocatul X. La 01.11.2018, X i-a propus primarului Y să primească o parte din teren dacă rezolvă problema, iar Y a fost de acord cu acest mod de soluționare, cu condiția ca terenul să fie trecut pe numele altei persoane, Z, pentru că el trebuie să depună declarație de avere. Lui Y i-a părut rău că nu i-a venit mai demult o asemenea idee, ca să i se rezolve lui A problema mai repede.

La 02.11.2018, ca urmare a înțelegerii cu Y, X a pretins de la A o suprafață de teren de 2.500 mp din terenul solicitat pentru a fi dată primarului Y din comuna C, pe raza căreia se află bunul. Primarul Y, în calitate de președinte al Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate, urma ca, uzând de prerogativele funcțiilor deținute, să fie de acord cu stabilirea amplasamentului și punerea în posesie pentru întreaga suprafață de 20.000 mp. A nu a fost de acord cu această modalitate de rezolvare a problemei, prin cedarea unei părți din teren către primar.

Ca urmare a refuzului lui A, în dosarul civil nr. 1/nnn/2018 de la Judecătoria, avocatul X a anexat la cererea de chemare în judecată o promisiune de vânzare-cumpărare olografă, antedatată la 17.03.2015 din care rezulta că A se obliga să îi vândă lui Z, la prețul de 200 de euro, o suprafață de 2.500 mp de teren. A nu a promis niciodată să vândă. Înscrișul falsificat de X conține aspecte nereale și a produs consecințe juridice fiind avut în vedere de instanță la soluționarea cauzei civile cu care a fost investită.

Urmare a pronunțării hotărârii din dosarul nr. 1/nnn/2018 de la Judecătoria, Z a devenit proprietarul terenului de 2.500 mp, deținându-l însă pentru Y.

Avocatul X a săvârșit, printre altele:

- A. infracțiunea de trafic de influență în concurs real cu infracțiunea de fals intelectual;
- B. o infracțiune de fals în înscrisuri sub semnătură privată, instigarea la luare de mită nefiind pedepsibilă, pentru că nu a fost urmată de executare;
- C. o instigare la luare de mită în concurs real cu o infracțiune de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Răspuns: C

- 3 La data de 12.04.2018 a rămas definitivă prin neapelare sentința penală nr. 98/2018 a Judecătorei prin care s-a dispus față de Y suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere sub influența alcoolului, faptă prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal.

Ulterior, la 01.07.2018, urmărind să obțină sistarea executării silite începută de Biroul Executorului Judecătoresc, Y a depus un înscris semnat de creditor în care era menționat, contrar realității, faptul că a achitat creditorului său debitul care face obiectul executării și că aceasta nu mai are nicio pretenție în contra sa. S-a mai reținut că înscrisul folosit a fost plăsmuit de C și D, la instigarea lui Y și este apt să producă consecințe juridice.

În acest caz:

- dacă Y va fi găsit vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 323 din Codul penal, nu se va dispune în mod obligatoriu revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere;
- prin folosirea înscrisului sub semnătură privată falsificat, Y devine coautor la infracțiunea prevăzută de art. 322 din Codul penal, actele de instigare anterioară fiind absorbite în această calitate;
- se va dispune anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere dacă actul de instigare a avut loc la data de 10.03.2018.

Răspuns: A

- 4 X, născut în anul 1980, a fost condamnat în Spania pentru săvârșirea infracțiunii de furt grav, la o pedeapsă de 5 ani închisoare. Hotărârea a rămas definitivă la 12.02.2016 și a fost recunoscută în România, potrivit legii, hotărârea pronunțată de judecătorii români rămânând definitivă la 16.07.2016. Judecătorul din Spania a stabilit că, la 10.12.2015, inculpatul, având asupra sa o armă, a sustras din locuința persoanei vătămate, prin violare de domiciliu, suma de 50.000 de euro. Pedeapsa de 5 ani închisoare a fost executată într-un penitenciar din Spania și într-un penitenciar din România, X fiind liberat condiționat în România, la 12.09.2018, termenul de supraveghere urmând să expire la 11.02.2021.

La 12.10.2018, inculpatul a săvârșit infracțiunea de tâlhărie, în concurs real cu o infracțiune de ucidere din culpă. La 12.08.2019, în România, inculpatul este condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie și ucidere din culpă. În ceea ce privește aplicarea pedepsei, instanța:

- stabilește pedeapsa pentru infracțiunea de tâlhărie și pedeapsa pentru infracțiunea de ucidere din culpă și aplică pedeapsa conform art. 39 din Codul penal, fără să țină seama de condamnarea anterioară, întrucât infracțiunea de ucidere din culpă nu constituie al doilea termen al recidivei, iar hotărârea anterioară a fost pronunțată de o instanță străină;
- stabilește pedeapsa pentru infracțiunea de tâlhărie și pedeapsa pentru infracțiunea de ucidere din culpă, aplică dispozițiile art. 39 din Codul penal și stabilește pedeapsa rezultată, revocă liberarea și dispune executarea restului din pedeapsa de 5 ani care se adaugă la pedeapsa rezultată;
- revocă liberarea, adaugă restul neexecutat la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea de tâlhărie, iar pedeapsa rezultată o contopește conform art. 39 din Codul penal cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea de ucidere din culpă.

Răspuns: B

- 5 La data de 29 septembrie 2017, SD – primar al comunei M – a încheiat, prin atribuire directă, un contract de prestări servicii de curățenie cu SC SDA SRL al cărei asociat unic și administrator era numitul SA, fiul lui SD. Obiectul contractului l-a constituit prestarea de servicii de salubritate în comuna M contra sumei de 6.000 de lei pe lună, sumă plătită la data de 5 ale fiecărei luni următoare celei în care serviciile de salubritate au fost prestate.

SC SDA SRL a început executarea contractului la data de 1 octombrie 2017, astfel încât prima plată s-a efectuat la data de 5 noiembrie 2017. La data de 27 iunie 2019, SC SDA SRL a reziliat contractul de prestări servicii din data de 29 septembrie 2017; în aceste condiții, la data de 5 iulie 2019, primarul SD a dispus virarea sumei de 5.400 lei către SC SDA SRL, reprezentând contravaloarea prestațiilor de salubritate efectuate în luna iunie 2019.

Față de împrejurările prezentate, pentru fapta lui SD, care constituie infracțiunea de folosire a funcției pentru favorizarea unor persoane, prevăzută de art. 301 alin. (1) din Codul penal, prescripția răspunderii penale va curge:

- de la 29 septembrie 2017;
- de la 5 noiembrie 2017;
- de la 5 iulie 2019.

Răspuns: B

- 6 Inculpata este medic specializat în medicina de urgență și lucrează la Spitalul de Urgență. În această calitate, inculpata are obligația de a efectua pacienților care se prezintă la unitatea de primiri urgențe investigații medicale de natură să conducă la stabilirea unui diagnostic cert, iar, în situația în care diagnosticul cert nu poate fi stabilit pe această cale, să solicite un consult interdisciplinar. Investigațiile medicale obligatorii includ efectuarea unor analize de sânge amănunțite și analize imagistice.

La 10 iunie 2019, în jurul orei 18: 00, victima, o femeie în vârstă de 25 de ani, a ajuns la unitatea de primiri urgențe a Spitalului de Urgență, fiind transportată de un echipaj al ambulanței, prezentând senzație de vomă și durere de cap de aproximativ 2 săptămâni, fără a prezenta acuze cardiace și semne neurologice.

Inculpata, aflată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu la unitatea de primiri urgențe, a dispus transferarea victimei la Spitalul de Neurologie, fără să efectueze investigațiile medicale necesare stabilirii unui diagnostic cert și fără să solicite un consult interdisciplinar. Inculpata a luat această măsură fiind convinsă, în baza experienței profesionale, că a stabilit corect diagnosticul și cunoștea că Spitalul de Neurologie nu are posibilități de investigare decât în domeniul neurologiei.

La 11 iunie 2019, victima a decedat, expertiza medico-legală efectuată stabilind că decesul nu s-a datorat unor cauze de natură neurologică, ci altor afecțiuni de care suferea victima, neidentificate la momentul prezentării la unitatea de primiri urgențe și care ar fi putut fi tratate în Spitalul de Urgență. Fapta inculpatei:

- A. constituie infracțiunea de ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal;
- B. nu este imputabilă acesteia, pentru că a acționat în interesul pacientului și pentru salvarea vieții acestuia;
- C. omor cu intenție indirectă, prevăzută de art. 188 alin. (1) din Codul penal.

Răspuns: A

- 7 Prin sentința penală din 21.11.2018, instanța a dispus condamnarea inculpatului A la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută în art. 289 alin. (1) din Codul penal cu referire la art. 6 și art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000, și a inculpatului B la pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 308 din Codul penal combinat cu art. 290 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În fapt s-a reținut că, la 24 aprilie 2016, fiind oprit în trafic în calitate de conducător auto pentru depășirea limitei maxime de viteză admise, inculpatul B i-a dat suma de 1000 lei ofițerului de poliție, inculpatul A., aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pentru a nu constata și sancționa contravenția săvârșită.

Soluția instanței este:

- A. legală în ceea ce privește pedepsele aplicate inculpaților;
- B. este greșită, având în vedere dispozițiile de drept substanțial aplicabile în ceea ce îi privește pe ambii inculpați;
- C. este greșită numai în ceea ce îl privește pe inculpatul A.

Răspuns: B

- 8 În baza unei înțelegeri prealabile, X a acceptat să îl ajute pe Y la săvârșirea infracțiunii de furt calificat, pe timpul nopții, în dauna persoanei vătămate Z. Ajutorul dat de X a constatat în asigurarea transportului la și de la locul de săvârșire a faptei, asigurarea pazei și punerea la dispoziție a două stații emisie-recepție folosite pentru comunicarea dintre cei doi pe durata săvârșirii faptei. În această ipoteză:

- A. în sarcina lui X poate fi reținută și favorizarea făptuitorului dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a lui Y la o pedeapsă privativă de libertate, îi asigură transportul până la granița cu Ungaria în vederea sustragerii de la executarea pedepsei;
- B. dacă persoana vătămată este membru de familie cu Y, lipsa plângerii prealabile constituie o cauză legală de înlăturare a răspunderii penale inclusiv pentru complicele X;
- C. nu se va aplica măsura de siguranță a confiscării dacă stațiile emisie-recepție nu se găsesc.

Răspuns: A

- 9 La 15.09.2017, inculpatul a săvârșit o infracțiune de delapidare, prevăzută de art. 295 alin. (1) din Codul penal pentru care a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an închisoare. A fost aplicată pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal pentru o durată de 3 ani. A fost aplicată pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal.
- Executarea pedepsei principale a fost suspendată sub supraveghere cu respectarea tuturor dispozițiilor legale în materie. Hotărârea a rămas definitivă la 15.02.2018.
- La 15.01.2019 s-a descoperit că inculpatul a săvârșit, la 15.08.2017, o infracțiune de furt, prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal.
- Instanța sesizată cu judecarea cauzei având ca obiect infracțiunea de furt a stabilit o pedeapsă principală de 6 luni închisoare pentru această infracțiune și, prin hotărârea pronunțată la 15.06.2019, ținând seama de condamnarea anterioară suferită de inculpat și cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța a stabilit că acesta urmează să execute:
- pedeapsa de 1 an închisoare, pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal pentru o durată de 3 ani și pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal.;
 - pedeapsa de 6 luni închisoare, stabilită pentru infracțiunea de furt, pentru că nu se poate dispune anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere;
 - pedeapsa de 1 an și 2 luni închisoare, pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal pentru o durată de 3 ani, din care se scade durata deja executată, și pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal.

Răspuns: C

- 10 Prin actul de sesizare s-a reținut că inculpatul, la 20.08.2015, a transportat, cu aceeași ocazie, două persoane, din care una minoră, în Ungaria, unde le-a predat unui cetățean străin în schimbul sumei de 200 euro/persoană, cunoscând că victimele urmau să fie exploatate, prin faptul că erau cazate în condiții improprie traiului decent, obligate la muncă foarte grea și plătite cu sume derizorii. Ce aceeași ocazie inculpatul i-a remis cetățeanului străin documentele de călătorie ale persoanelor vătămate, asigurându-se prin aceasta că victimele nu se pot întoarce în țară și nici nu pot părăsi locul unde fuseseră duse să muncească. De asemenea, i-a remis și contractele de muncă încheiate cu persoanele vătămate prin care le-a indus în eroare, dar și o listă în care erau menționate numele, data nașterii și numărul de telefon ale acestora.
- În drept, fapta inculpatului constituie:
- două infracțiuni de trafic de persoane, dacă inculpatul nu și-a putut da seama că una din victime este minoră raportat la înfățișarea acesteia;
 - o infracțiune de trafic de persoane și o infracțiune de trafic de minori, în concurs real;
 - infracțiuni care pot fi săvârșite numai cu intenție directă.

Răspuns: C

- 11 Prin Decizia penală nr. 153/A/2019 din 19.03.2019, pronunțată de Curtea de Apel O, în baza art.431 Cpp s-a respins, ca inadmisibilă, în principiu, contestația în anulare declarată de contestatorul AB împotriva Deciziei penale nr. 598/A/2018, pronunțată de Curtea de Apel O la data de 13.12.2018. Pentru a pronunța această soluție, Curtea de Apel O a constatat că dosarul de fond se soluționase definitiv prin Decizia penală nr. 609/A/27.09.2016 a Curții de Apel O și că, în lipsa anulării acestei decizii, fondul cauzei nu putea fi reluat, concluzia fiind aceea că analiza incidenței cazului de contestație în anulare prev. de art. 426 alin.1 lit.b Cpp, invocat de contestator se raportează la actele și lucrările aflate la dosarul cauzei la momentul la care a rămas definitivă Decizia penală nr.609/A/27.09.2016 care nu face obiectul contestației în anulare și nu la momentul în care a rămas definitivă Decizia penală nr. 598/A/2018 din 13.12.2018 a Curții de Apel O, a cărei contestație în anulare s-a solicitat. Pentru considerentele arătate mai sus s-a reținut că nu sunt incidente dispozițiile art.426 alin(1) lit.b Cpp.
- Împotriva acestei decizii au declarat apel contestatorul AB și persoana interesată BC.
- Soluționând apelul, Înalta Curte de Casație și Justiție va decide:

- A. respinge apelul, ca nefondat;
- B. respinge apelul, ca inadmisibil;
- C. admite apelul și trimite cauza spre rejudecare.

Răspuns: B

- 12 Inculpatul V.S. a fost trimis în judecată în stare de arest preventiv pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și trafic de influență. În cursul cercetării judecătorești măsura arestului preventiv a fost înlocuită cu măsura preventivă a controlului judiciar, măsură verificată periodic de instanța de judecată. Constatându-se că inculpatul a încălcat una dintre obligațiile impuse de instanța de judecată și anume aceea de a nu lua legătura cu unul dintre martorii cauzei, propunerea de înlocuire a măsurii controlului judiciar cu măsura preventivă a arestului formulată de parchet a fost admisă de către instanța de fond la termenul de judecată din data de 23.03.2017, măsura fiind luată pentru o perioadă de 30 de zile. S-a stabilit termen de judecată în vederea continuării cercetării judecătorești. Hotărârea privind luarea măsurii arestării preventive a rămas definitivă urmare a respingerii contestației formulate de inculpat.
- La următorul termen de judecată din data de 21.04.2017 instanța de fond a procedat la verificarea din oficiu a legalității și temeiniciei măsurii preventive. Pronunțarea a fost amânată pentru a doua zi, fiind dispusă menținerea măsurii arestului preventiv. Împotriva acestei încheieri inculpatul a formulat contestație. Soluția legală ce poate fi pronunțată de instanța de control judiciar este

- A. de respingere a contestației, având în vedere încălcarea obligației intrinseci controlului judiciar;
- B. de admitere a contestației, constatând că inculpatul fusese anterior arestat în aceeași cauză;
- C. de admitere a contestației, constatând încetată de drept măsura arestului preventiv.

Răspuns: C

- 13 Procurorul a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției cu 3 inculpați cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prev. de art. 229 alin.1 lit.b Cod penal, dintre care un inculpat minor. Inculpatului minor i s-a asigurat asistență juridică întrucât reprezentantul legal al acestuia nu a putut încuviința încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției deoarece nu se afla în România. Ceilalți inculpați, fiind audiați au declarat că nu doresc să fie asistați de un avocat ales sau numit din oficiu.
- Procurorul ierarhic superior a avizat acordul de recunoaștere a vinovăției atât în ceea ce privește limitele încheierii acestuia cât și sub aspectul efectelor sale și a dispus sesizarea instanței de judecată în vederea admiterii acestuia.
- Primind dosarul, instanța de judecată a procedat la audierea inculpaților în prezența apărătorilor desemnați din oficiu, împrejurare în care inculpații și-au însușit acordul astfel cum a fost încheiat. Instanța de judecată:

- A. respinge acordul de recunoaștere a vinovăției ca nelegal, întrucât acesta a fost încheiat fără încuviințarea reprezentantului legal al minorului și fără asigurarea dreptului la apărare a celorlalți inculpați.;
- B. admite acordul de recunoaștere a vinovăției constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege în ceea ce privește pedepsele aplicate;
- C. admite acordul de recunoaștere a vinovăției întrucât s-a constatat că sunt îndeplinite condițiile de formă și cele privind individualizarea pedepsei.

Răspuns: A

- 14 Tribunalul de Mare Instanță V din Franța a emis, la 15.04.2019, un ordin european de anchetă pentru efectuarea unei percheziții domiciliare la B, pentru autoritățile judiciare române procedura fiind prevăzută de art. 268 indice 1 și urm. din Legea nr. 302/2004. Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a procedat conform dispozițiilor legale și a efectuat percheziția la 17.04.2019.

La 16 aprilie 2019 judecătorul de instrucție din cadrul Tribunalului de Mare Instanță V din Franța a emis mandatul european de arestare pe numele lui B, fiind primit de autoritățile judiciare române competente în aceeași zi. La data de 17.04.2019, B a fost identificat de poliție pe stradă, în apropierea locuinței în care se efectua percheziția.

Prin sentința din 20 aprilie 2019 a Curții de Apel, în temeiul art. 107 alin. (1) raportat la art. 103 alin. (6) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, a fost admisă sesizarea formulată de Tribunalul de Mare Instanță V, pentru executarea mandatului european de arestare emis la data de 16 aprilie 2019 pe numele persoanei solicitate B.

S-a constatat că persoana solicitată A. nu a consimțit la predare și nu a renunțat la drepturile conferite de regula specialității.

S-a dispus predarea persoanei solicitate A. către autoritatea judiciară emitentă -Tribunalul de Mare Instanță V, Franța, arestarea preventivă pentru o durată de 30 de zile în vederea predării și emiterea mandatului de arestare în vederea predării.

La soluționarea cauzei de la Curtea de Apel a participat un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel persoana solicitată B, invocând nelegalitatea hotărârii pronunțate pentru că la soluționarea cauzei nu a participat un procuror de la DIICOT și pentru că instanța a admis sesizarea în condițiile în care descrierea faptelor din mandatul european de arestare este deficitară, lipsind trimiterea la probele pe care se întemeiază acuzația.

Contestația declarată de B este:

- A. fondată, la soluționarea cauzei fiind necesară participarea unui procuror de la DIICOT, pentru că anterior aceasta a efectuat o percheziție la domiciliul lui B;
- B. fondată, pentru că mandatul european de arestare nu îndeplinește condițiile de formă;
- C. nefondată.

Răspuns: C

- 15 Prin Ordonanța din 25 mai 2017 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C, dată în dosarul nr. (...)/(...)/2017, a fost menținută soluția adoptată de către procurorul de caz în dosarul nr. (...)/(...)/2016 prin Ordonanța din 21 aprilie 2017 a aceluiași parchet. Persoana vătămată M.R. a formulat plângere împotriva acestei soluții, înregistrată pe rolul Curții de Apel C sub nr. (...)/(...)/2017.

Procedând conform dispozițiilor art. 341 alin. (2) Cpp, judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea cauzei a solicitat petentei și organului de urmărire penală să depună note scrise cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii pentru termenul de judecată fixat în această procedură, solicitându-se totodată parchetului dosarul a cărei soluție este contestată.

Petenta a formulat concluzii scrise prin care a solicitat admiterea plângerii și trimiterea dosarului la parchet, apreciind cercetarea efectuată de organelor de urmărire penală incompletă prin raportare la cele sesizate. Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C a transmis note scrise și dosarul solicitat, exprimându-și și punctul de vedere în legătură cu solicitările instanței și invocând existența cel puțin a unui impediment la punerea în mișcare a acțiunii penale și anume acela prevăzut în art. 16 alin. (1) lit. b) Cpp, respectiv în art. 16 alin. (1) lit. e) Cpp. Parchetul a invocat inexistența indiciilor cu privire la săvârșirea vreunei fapte prevăzută de legea penală, față de cele invocate de petentă, și, mai mult decât atât, s-a precizat că, asupra unei sesizări identice, procurorul s-a mai pronunțat în dosarul nr. (...)/(...)/2015 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C. În consecință, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C. a solicitat respingerea plângerii formulate de către petentă, ca neîntemeiată.

Curtea de Apel C, în procedura instituită potrivit dispozițiilor art. 341 Cpp, a constatat că există două plângeri având aceleași părți și același obiect, care au fost înregistrate distinct și soluționate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C prin ordonanțe diferite, acestea din urmă fiind atacate distinct de către petentă. Astfel, a constatat instanța că, anterior, prin Încheierea penală nr. (...)/CP/2016 din 8 iunie 2016, pronunțată de către Curtea de Apel C în dosarul nr. (...)/(...)/2016, s-a dispus admiterea plângerii formulate de către petenta M.R. împotriva Ordonanței din 23 ianuarie 2016 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C în dosarul nr. (...)/(...)/2015 și menținută prin Ordonanța din 4 martie 2016 a procurorului general al aceluiași parchet în dosarul nr. (...)/(...)/2015. Potrivit art. 341 alin. (6) lit. b) Cpp, a fost desființată soluția atacată și trimisă cauza la procuror pentru începerea urmăririi penale, dosar ce nu a fost finalizat prin vreo soluție a parchetului.

Așadar, în speță, soluția ce se impune este:

- constatarea incidenței cazului de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prev. de. 16 alin. (1) lit. i) Cpp, în referire la art. 6 Cpp și respingerea plângerii ca nefondată determinat de faptul că asupra unei sesizări identice procurorul s-a mai pronunțat în dosarul nr. (...)/(...)/2015 al aceluiași parchet;
- identică celei adoptate de către Curtea de Apel C prin Încheierea penală nr. (...)/CP/2016 din 8 iunie 2016 în dosarul instanței nr. (...)/(...)/2016, dată în temeiul art. 341 alin. (6) lit. b) Cpp, în sensul desființării soluției atacate și trimiterii cauzei la procuror pentru începerea urmăririi penale, parchetul urmând a proceda la reunirea celor două cauze;
- solicitarea dosarul nr. (...)/(...)/2015 al parchetului în vederea conexării cu dosarul aflat pe rolul instanței, fiind în prezența unei identități de fapte și persoane, pentru ca judecătorul de camera preliminară să analizeze cauza în ansamblu.

Răspuns: B

- 16 Inculpatul a fost condamnat la 25.06.2018 pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, condamnarea fiind menținută în apel prin decizia din 04.10.2018.

La 13.12.2018, inculpatul a formulat recurs în casație în termen invocând cazul prevăzut de art. 438 alin. (1) pct. 7 C. proc. pen. „inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală”, susținând că faptele pentru care a fost condamnat au primit o încadrare juridică greșită, solicitând reanalizarea situației de fapt și reevaluarea materialului probator, cu consecința stabilirii unei alte situații de fapt decât cea avută în vedere de instanța de apel.

Recursul în casație este:

- nefondat;
- inadmisibil;
- fondat, dacă ÎCCJ constată că situația de fapt a fost greșit analizată de instanța de apel.

Răspuns: A

- 17 Inculpatul S.R. a fost trimis în judecată alături de alți cinci inculpați pentru comiterea infracțiunilor de instigare la folosirea cu rea-credință de documente false pentru obținerea pe nedrept de fonduri U.E., spălare a banilor și operațiuni financiare incompatibile cu funcția, activitate infracțională desfășurată în intervalul februarie 2012- martie 2014, perioadă în care inculpatul S.R. a deținut funcția de vicepreședinte de consiliu județean.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 05.09.2018, instanță competentă după calitatea persoanei, având în vedere că, în cursul urmăririi penale, inculpatul S.R. a devenit membru din România al Parlamentului European, respectiv la data de 20.05.2014.

În cursul fazei procesuale a camerei preliminare, după formularea cererilor și excepțiilor în cauză, la data de 27.09.2018 a încetat mandatul de europarlamentar al inculpatului S.R. Cu prilejul dezbaterilor a fost invocată excepția de necompetență după calitatea persoanei a instanței investită cu soluționarea cauzei, astfel încât, soluția legală este:

- A. respingerea excepției, în considerarea prevederilor art. 48 alin. 2 CPP;
- B. admiterea excepției și trimiterea cauzei spre competență soluționare la tribunal.;
- C. admiterea excepției și trimiterea cauzei spre competență soluționare la judecătorie.

Răspuns: B

- 18 Prin sentința penală nr. 1254/11.12.2018, pronunțată în dos.pPen X/2018 de Judecătoria V, instanța de fond a admis sesizarea Serviciului de Probațiune V. privind persoana supravegheată C, dispunând revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere dispusă prin s.pen. 3/12.01.2017, definitivă la data de 11.04.2017 și executarea în regim de detenție a pedepsei de 1 an și 9 luni închisoare.

Prin decizia penală nr. 78/17.02.2019, pronunțată de Tribunalul V. în dos. pen nr.X/2018 s-a respins ca nefondată contestația formulată de condamnatul C. împotriva hotărârii primei instanțe, apreciind că în mod întemeiat s-a constatat încălcarea cu rea-credință de către condamnat a măsurilor de supraveghere prev. de art.92 alin.1 lit. a-e Cp.

Împotriva deciziei penale nr. 78/17.02.2019 a declarat contestație condamnatul, calea de atac fiind respinsă ca inadmisibilă prin decizia 88/07.08.2019 a Curții de apel I, comunicată acestuia la data de 20.08.2019.

Contestația formulată de condamnatul C. împotriva acestei ultime hotărâri a fost înregistrată pe rolul ICCJ la data de 25.08.2019. Calea de atac formulată de condamnat și înregistrată pe rolul instanței supreme este

- A. tardivă;
- B. inadmisibilă;
- C. nefondată.

Răspuns: B

- 19 A. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe prev. de art.193 alin.(2) C. pen., constând în aceea că, în data de 23.12.2018, pe fondul unui conflict anterior, a aplicat persoanei vătămate B. o lovitură de intensitate medie, cu o rangă metalică, în zona capului, provocându-i acesteia leziuni ce au necesitat pentru vindecare 5-8 zile de îngrijiri medicale, fără a-i pune viața în pericol.

Judecătoria Sectorului 8 București, în absența asistenței juridice a inculpatului, neobligatorii având în vedere maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea dedusă judecătii, a audiat inculpatul, care a negat comiterea faptei, persoana vătămată și martorul ocular C. și, apreciind, în urma analizei coroborate a materialului probator administrat în cauză, cu respectarea drepturilor procesuale ale părții și ale subiectului procesual principal, că se impune schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare, a schimbat încadrarea juridică a faptei deduse judecătii din infracțiunea de loviri și alte violențe prev. de art. 193 alin. (2) C. pen. în tentativă la infracțiunea de omor prev. de art. 32 rap. la art. 188 alin. (1), (2) C. pen. În consecință a dispus, în baza art. 50 rap. la art. 36 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. declinarea competenței soluționării cauzei în favoarea Tribunalului București.

Instanța nou sesizată a respins cererea inculpatului, asistat de apărător din oficiu, de readministrare a probatoriului și a menținut, în baza art. 50 alin. (2) C. proc. pen. probele administrate, actele îndeplinite și măsurile dispuse de Judecătoria Sectorului 8 București față de necesitatea soluționării cauzei într-un termen rezonabil. Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, a declarat terminată cercetarea judecătorească, a acordat cuvântul în dezbateri iar în urma deliberării l-a condamnat pe inculpatul A. la 5 ani închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prev. de art. 32 rap. la art. 188 alin. (1), (2) C. pen.

Împotriva acestei soluții inculpatul A. a declarat în termen legal apel, criticând-o sub aspectul legalității și temeiniciei, invocând faptul că este nevinovat de comiterea infracțiunii imputate.

La primul termen de judecată instanța de control judiciar a audiat, potrivit art. 420 alin. (4) C. proc. pen., inculpatul, care și-a păstrat poziția procesuală de negare a faptei și a acordat cuvântul cu privire la cererile de probatorii. Apelantul inculpat a solicitat reaudierea intimătei persoane vătămate și a martorului ocular C., contestând realitatea celor afirmate de aceștia și relevând existența unei relații de dușmănie. În susținerea cererii sale a invocat dispozițiile art. 420 alin. (5) C. proc. pen. și eventuala aplicare prioritară a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de apel a acordat cuvântul procurorului cu privire la cererea formulată de apelantul inculpat. Concluziile reprezentantului Ministerului Public, având în vedere temeiul juridic invocat de apelantul inculpat, sunt de:

- A. respingere a cererii de probatorii întrucât admisibilitatea și modul de administrare a probelor constituie aspecte ce exced ipotezei art.6 din Convenție care garantează dreptul la un proces echitabil, fiind guvernate exclusiv de legislația națională a statelor semnatare ale Convenției, iar reaudierea intimătei persoană vătămată B. și a martorului C., chiar dacă sunt probe esențiale în soluționarea acțiunii penale, nu este impusă de dispozițiile procesual penale naționale și nici nu este necesară justei soluționări a cauzei, depozițiile acestora regăsindu-se la dosar și fiind câștigate cauzei;
- B. admitere a cererii de probatorii întrucât un aspect important al unui proces penal echitabil este posibilitatea pe care o are inculpatul de a fi confruntat cu martorii în prezența judecătorului care, în cele din urmă, se pronunță asupra cauzei. Având în vedere faptul că nici intimata persoană vătămată B. și nici martorul ocular C. nu au fost audiați de către prima instanță de judecată ce a pronunțat sentința apelată se impune audierea acestora de către instanța de apel;
- C. respingere a cererii de probatorii întrucât, deși principiul nemijlocirii este consacrat atât de dispozițiile legale naționale cât și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului aferentă art.6 din Convenție, modificarea compunerii completului de judecată din prima instanță nu este de natură să pună la îndoială imparțialitatea instanței, iar apelantul inculpat a avut posibilitatea de a adresa întrebări intimătei persoană vătămată și martorului C. cu ocazia audierii acestora de către Judecătoria Sectorului 8 București, neavând relevanță împrejurarea că la acel moment nu era asistat juridic.

Răspuns: B

- 20 Față de domnul AB, resortisant polonez cu domiciliul în România, autoritatea judiciară competentă din Polonia a emis un mandat european de arestare în scopul executării unei pedepse cu închisoarea de doi ani.

Cererea de executare a acestui mandat a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Brașov.

În mandatul european de arestare, s-a precizat că persoana în cauză nu a fost prezentă personal la procesul în urma căruia s-a pronunțat hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa menționată. S-a mai arătat că atât citația pentru proces, cât și copia hotărârii de condamnare au fost trimise la adresa indicată de domnul AB pentru notificări și au fost primite de o persoană majoră cu domiciliul la această adresă, bunicul acestuia, în conformitate cu articolul 132 din Codul de procedură penală polonez. În plus, domnul AB și-a recunoscut vinovăția și a acceptat în mod anticipat pedeapsa propusă de Ministerul Public din Polonia.

În fața Curții de Apel Brașov, domnul AB a susținut ca motiv de neexecutare a mandatului european de arestare faptul că citația pentru procesul în urma căruia s-a pronunțat hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa nu îndeplinește cerințele prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.

Având în vedere jurisprudența CJUE în materie, reprezentantul Ministerului Public va susține, în mod valabil, cu privire la motivul de neexecutare a mandatului european de arestare invocat de domnul AB:

- A. noțiunile „citată personal” și „a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru respectivul proces, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoștință de procesul stabilit”, prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, sunt noțiuni de drept național al fiecărui stat membru, astfel încât acestea trebuie interpretate în cauză exclusiv prin raportare la dispozițiile dreptului polonez;
- B. citația care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citația persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citația persoanei interesate, nu îndeplinește prin ea însăși condițiile prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI;
- C. citația care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citația persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citația persoanei interesate, îndeplinește prin ea însăși condițiile prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.

Răspuns: B